

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Karla Šimky, JUDr. Jaroslava Hubáčka, JUDr. Milady Tomkové a JUDr. Jana Passera v právní věci žalobkyně: **H. H.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 17. 2. 2009, č. j. 61 Az 96/2007 – 26,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádnému z účastníků **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Odměna advokáta JUDr. Radima Struminského **se určuje** částkou 5712 Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Ostravě rozsudkem ze dne 17. 2. 2009, č. j. 61 Az 96/2007 – 26, zamítl žalobu podanou žalobkyní (dále jen „stěžovatelka“) proti rozhodnutí Ministerstva vnitra (dále jen „ministerstvo“) ze dne 2. 10. 2007, č. j. OAM-1-694/VL-07-19-2007, kterým jí nebyla udělena mezinárodní ochrana podle ust. §§ 12 až 14b zákona č. 325/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o azylu“).

Proti tomuto rozsudku podala stěžovatelka v zákonné lhůtě kasační stížnost, v níž namítala nesprávné posouzení otázky, zda v jejím případě existují důvody, při jejichž zjištění je možno udělit humanitární azyl. Poukazovala na vyhrožování ze strany věřitelů, pronásledování ze strany baptistů a na svůj špatný zdravotní stav a hospitalizaci v období od 1. 9. 2008 a 12. 1. 2009, což doložila lékařskými zprávami. Přesah vlastních zájmů spatřuje v potřebě posoudit právní otázku, za jakých podmínek mohou být soukromé osoby původci azylově relevantního pronásledování, a dále právní otázku, zda a za jakých podmínek je povinností správního orgánu zjistit schopnost a ochotu orgánů země původu zajistit ochranu před pronásledováním ze strany soukromých osob.

Nejvyšší správní soud, po konstatování přípustnosti kasační stížnosti, se ve smyslu ustanovení § 104a s. ř. s. dále zabýval tím, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatelky. Pokud by totiž tomu tak nebylo, musela by být podle citovaného ustanovení odmítnuta jako nepřijatelná.

Kasační stížnost ve věcech azylu může být přijata k věcnému projednání jen tehdy, jestliže přesahuje vlastní zájmy stěžovatele a rozhodování o ní umožní Nejvyššímu správnímu soudu zároveň plnit obecnější sjednocující funkci v systému správního soudnictví. K tomu dochází v případě, že důvodem podání kasační stížnosti je „...natolik zásadní a intenzivní situace, v níž je – kromě ochrany veřejného subjektivního práva jednotlivce – pro Nejvyšší správní soud též nezbytné vyslovit právní názor k určitému typu případů či právních otázek. To prakticky znamená, že přesah vlastních zájmů stěžovatele je dán jen v případě

rozpoznatelného dopadu řešené právní otázky nad rámec konkrétního případu. Primárním úkolem Nejvyššího správního soudu v tomto řízení je proto nejen ochrana individuálních veřejných subjektivních práv, nýbrž také výklad právního řádu a sjednocování rozhodovací činnosti soudů.“ (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 4. 2006 č. j. 1 Azs 13/2006 – 41, dostupný na www.nssoud.cz). Takovým případem může být podle citovaného rozsudku také situace, kdy krajský soud nerespektoval ustálenou judikaturu a nelze navíc vyloučit, že k tomuto nerespektování nebude docházet i v budoucnu, či hrubě pochybil při výkladu hmotného či procesního práva. Je však třeba zdůraznit, že Nejvyšší správní soud není v rámci této kategorie přijatelnosti povolán přezkoumávat jakékoliv pochybení krajského soudu, ale pouze pochybení tak výrazné intenzity, o němž se lze důvodně domnívat, že kdyby k němu nedošlo, věcné rozhodnutí krajského soudu by bylo odlišné. Nevýrazná pochybení především procesního charakteru proto zpravidla nebudou dosahovat takové intenzity, aby způsobila přijatelnost následné kasační stížnosti.

Stěžovatelka zpochybňovala úvahy ministerstva, že v její výpovědi nebyly zjištěny zvláštní zřetele hodné důvody pro udělení humanitárního azylu. Otázka udělení humanitárního azylu je judikaturou Nejvyššího správního soudu komplexně vyřešena. Např. v rozsudku ze dne 29. 10. 2003, č. j. 3 Azs 23/2003 – 61, Nejvyšší správní soud uvedl, že „udělení azylu je zcela na volné úvaze příslušného správního orgánu a rozhodnutí o něm přezkoumává soud pouze v omezeném rozsahu. Soudu nepřísluší přezkoumávat, zda zde byly humanitární důvody či nikoli, to je skutečně věcí diskrečního oprávnění správního orgánu, soud rozhodnutí o humanitárním azylu přezkoumává pouze z hlediska dodržení příslušných procesních předpisů.“ Blíže viz také rozsudky ze dne 19. 7. 2004, č. j. 5 Azs 105/2004 – 72, nebo ze dne 26. 8. 2004, č. j. 5 Azs 170/2004 - 72, dostupné www.nssoud.cz.

Ke zdravotním problémům jako důvodům pro poskytnutí mezinárodní ochrany se Nejvyšší správní soud vyjádřil také v řadě svých rozsudků. Např. v rozsudku ze dne 26. 7. 2007, č. j. 2 Azs 30/2007 - 69, dostupný na www.nssoud.cz, uvedl, že „nelze jistě vyloučit, že by doplňková ochrana byla cizinci udělena i z důvodů nedostatečné úrovně zdravotní péče v zemi původu; tato nedostatečnost by však musela dosahovat úrovně označitelné za mučení nebo nelidské či ponižující zacházení, jak na ně pamatuje jak § 14a odst. 2 písm. b) zákona o azylu, tak – aplikovatelný i na základě § 14a odst. 2 písm. d) zákona o azylu - čl. 3 Evropské úmluvy, jak jej vyložil Evropský soud pro lidská práva zejména v rozsudku *D. proti Spojenému království* ze dne 2. 5. 1997, stížnost č. 30240/96. V něm Evropský soud pro lidská práva označil za porušení článku 3 Evropské úmluvy vyhoštění cizince v terminálním stadiu choroby AIDS zpět do jeho země původu, tedy na Závětrné ostrovy v Malých Antilách, do ostrovního státu Svätý Kryštof a Nevis, neboť žádná z obou nemocnic tohoto karibského ostrova nebyla schopna podle soudu tuto nemoc léčit způsobem, který by zachoval akceptovatelnou délku a důstojnost stěžovatelova života.“ Obdobně také v rozsudku ze dne 28. 11. 2008, č. j. 5 Azs 46/2008 – 71, dostupný na www.nssoud.cz. Stěžovatelka v doplnění kasační stížnosti neuváděla žádné závažné důvody, pro něž by jí na Ukrajině hrozilo zdravotní riziko vysoké intenzity. Nejvyšší správní soud již dříve uvedl např. v rozsudku č. j. 3 Azs 226/2005 - 68 ze dne 18. 10. 2005, www.nssoud.cz, že úroveň zdravotnictví na Ukrajině je nižší, ale tyto skutečnosti bez přistoupení dalších okolností nemohou založit důvod pro udělení azylu.

K tvrzenému pronásledování stěžovatelky věřitelé je nutno odkázat na judikaturu týkající se pronásledování soukromými osobami, např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 3. 2004, č. j. 3 Azs 22/2004 - 48, či rozsudek ze dne 19. 2. 2004, č. j. 7 Azs 38/2003 - 37, www.nssoud.cz. Irelevancí vyhrožování a pronásledování ze strany soukromých osob jako důvodu pro udělení azylu, za situace, kdy stěžovatelka nevyužila možnosti obrátit se s žádostí o pomoc na jiné státní orgány ve vlasti, a to včetně nadřízených orgánů policie, se Nejvyšší

správní soud již dostatečně zabýval v řadě svých rozhodnutí, přičemž často byla předmětem řízení právě situace na Ukrajině. V této souvislosti lze poukázat např. na názory uvedené v rozsudku ze dne 28. 11. 2003, č. j. 4 Azs 24/2003 – 68, www.nssoud.cz, nebo v rozsudku ze dne 14. 6. 2006, č. j. 3 Azs 208/2005 – 50, www.nssoud.cz. Domnívá-li se stěžovatelka, že ji státní orgány v zemi původu nejsou schopny před takovým jednáním soukromých osob ochránit, Nejvyšší správní soud konstatuje, že podobnými či totožnými námitkami se již ve svých rozhodnutích náležitě zabýval. Lze uvést např. rozsudek ze dne 29. 3. 2004, č. j. 5 Azs 7/2004 - 37, www.nssoud.cz.

Pokud jde o obavy z možného pronásledování baptisty za konverzi ke katolické víře, lze odkázat např. na již citovaný rozsudek č. j. 5 Azs 46/2008 - 71, v němž Nejvyšší správní soud uvedl, že „pokud stěžovatel neprokázal existenci pronásledování, jež obsahuje jednání nižší intenzity než vážná újma, je z povahy věci jasné, že stěžovateli nehrozí vážná újma ve smyslu § 14a odst. 2 písm. b) zákona o azylu, která má oporu v čl. 3 Úmluvy... Stěžovateli jednoznačně nehrozí z tohoto důvodu ani uložení ani vykonání trestu smrti ani poprava ze strany nestátních původců pronásledování [§ 14a odst. 2 písm. a) zákona o azylu]. Stejně tak není aplikovatelný ani § 14a odst. 2 písm. c) zákona o azylu, neboť podmínkou pro použití tohoto ustanovení je existence vnitřního ozbrojeného konfliktu. Takový konflikt však na Ukrajině neprobíhá.“

Ustálená a vnitřně jednotná judikatura Nejvyššího správního soudu poskytuje tedy dostatečnou odpověď na stížní námitky uvedené v kasační stížnosti a Nejvyšší správní soud neshledal ani žádné další důvody pro přijetí kasační stížnosti k věcnému projednání. Za těchto okolností kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatelky.

Nejvyšší správní soud proto shledal kasační stížnost stěžovatelky nepřijatelnou a z tohoto důvodu ji odmítl (§ 104a odst. 1 s. ř. s.).

Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 věta první za použití § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byl-li návrh odmítnut.

Krajský soud stěžovatelce ustanovil zástupcem advokáta podle ust. § 35 odst. 8 s. ř. s. a v takovém případě platí odměnu advokáta včetně hotových výdajů stát. Podle ust. § 7, § 9 odst. 3 písm. f) a § 11 odst. 3 ve spojení s odst. 1 písm. b) a písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů, náleží advokátu odměna za dva úkony právní služby po 2100 Kč (převzetí věci a přípravě zastoupení včetně první porady s klientkou dne 20. 4. 2009 a doplnění kasační stížnosti) a náhrada hotových výdajů 2 x 300 Kč (§ 13 odst. 3 citované vyhlášky). Protože advokát je plátcem daně z přidané, zvyšuje se její odměna o částku odpovídající této dani, kterou je povinen odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů, tj. o 912 Kč. Celková částka odměny tedy činí 5712 Kč.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 11. června 2009

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu